

कुर्वाणे, सुरुको शोभनाभरणे । कीदृशमिन्द्रं वृहन्तं महान्तं
तथा युद्धेषु शूरं देवानामपि देवं स्वामिनम् ॥

सप्तमीमाह । “दैव्या मिमाना मनसा पुरुचा । होतारा-
विन्द्रं प्रथमा सुवाचा । मूर्द्धन्यज्ञस्य मधुना दधाना । प्राचीनं
ज्योतिर्हविषा वृधातः” इति । दैव्या होताराविति सप्तमप्र-
याजदेवस्य द्वौ पुरुषदेहावुच्येते, तावुभाविविन्द्रं हविषा वृधातः
वर्द्धयतः । कीदृशौ तौ पुरुचा वज्रषु स्थानेषु मनसा मिमाना
स्वचित्तेनोत्पादयन्तौ अद्भुता ध्यायन्तावित्यर्थः । प्रथमा मुख्य-
भूतौ सुवाचा शोभनवाक्यौ कल्याणस्तुतियुक्तौ यज्ञस्य मूर्द्धन्
मूर्द्धस्थानीय आहवनीये प्राचीनं ज्योतिर्दधाना उत्तमां
ज्वालामुत्पादयन्तौ । कीदृशेन हविषा मधुना मधुरेण ॥

अष्टमीमाह । “तिस्रो देवीर्हविषा वर्द्धमानाः । इन्द्रं जु-
षाणा वृषणन्न पत्नीः [३] । अच्छिन्नं तन्तुं पयसा सरस्वती ।
इडा देवी भारती विश्वमूर्त्तिः” इति । सरस्वती इडा
भारती चेत्यष्टमप्रयाजदेवस्य तिस्रो मूर्त्तयः, ताश्च देवीः
हविषा वर्द्धमानाः सत्यः इन्द्रं जुषाणाः सेवमाना वर्त्तन्ते ।
तत्र दृष्टान्तः, वृषणं न पत्नीः यथा पत्युः सेतारं सेवन्ते
तद्वत् । कीदृशमिन्द्रम्, अच्छिन्नं तन्तुम् अविच्छिन्नं पुत्रपौ-
त्रादिसङ्घं तन्वानम् । कीदृशेन हविषा पयसा क्षीरसदृशेन ।
कीदृशी भारती, देवी द्योतमाना विश्वमूर्त्तिं स्वेच्छागृहीत-
वज्रशरीरयुक्ता ॥

नवमीमाह । “त्वष्टा दधदिन्द्राय शुश्रूषम् । अपाकोचिष्टु-